

ΕΤΟΣ 56ον

20 Ιανουαρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 3 (2851)

ΑΜΑΡΤΙΑ: Η ΛΕΠΡΑ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Μετά τά χαρμόσινα κοσμοσωτήρια γεγονότα τῆς θείας Οικονομίας πού πρίν ἀπό λίγες μέρες ἐορτάσαμε, τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι σάν μιὰ ἔμμεση, ἀλλὰ φανερή ἐρώτηση στόν καθένα μας: Ἐσύ, τί στάση κρατᾶς ἀπέναντι στή σωτηρία πού ὁ Χριστός σοῦ δώρισε; Καί τί εἶναι ἐκεῖνο πού μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τόν Κύριό μας καί μᾶς κάνει ἀχάριστους ἢ καί ἀχαρακτήριστους πολλῆς φορές; Ἡ ἀμαρτία σαφῶς· ἡ ἀμαρτία πού εἶναι ἡ χειρότερη μορφή λέπρας τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ οὐσία τῆς ἀμαρτίας

Ἡ ἀρχή τῆς ἀμαρτίας ἔχει τή ρίζα της στήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία· τό ἠθικό κακό δέν εἶναι τίποτε ἄλλο παρά ἀνυπακοή στόν Θεό. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι πηλασμένος ἀπό τόν Θεό νά κλίνει πρὸς τήν ἀρετή· ὅταν ὅμως ἀμαρτάνει, παραβιάζει τότε τή φύση του, γιατί ὁ Θεός δέν δημιούργησε τόν ἄνθρωπο νά νιώθει τήν ἀνάγκη τῆς ἀμαρτίας. Ἐάν γίνονταν αὐτό, τότε τιμωρία δέν θά ὑπῆρχε. Ἡ ἀμαρτία ἔχει ὡς κέντρο της τό ἀνθρώπινο πρόσωπο. Ὅλη ἡ ἀχρειότητά της πηγάζει ἀποκλειστικά ἀπό τή διαφθορά τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς.

Τό σῶμα εἶναι φθαρτό, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ ἀφθαρτή· ἡ ἀμαρτία μπορεῖ νά τή φθειρεῖ, ὅπως ἡ λέπρα τό σῶμα, καί νά τήν κάνει εὐάλωτη καί πλήρη δυσωδίας, καί ἡ φθορά αὐτή νά τήν ὀδηγήσει στά ἀφθαρτα δεσμά, στόν αἰώνιο θάνατο! Τό σῶμα δέν φέρει τήν εὐθύνη τῆς ἀμαρτίας πού διαπράττεται, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ. Ἐννοεῖται βέβαια γιατί τό σῶμα εἶναι ἀντίθετο ἢ ἐχθρικό στήν ψυχὴ· ἀπλῶς ὑπακούει σ' αὐτήν, ὅπως ἡ κιθάρα στόν κιθαριστή καί τό πλοῖο στόν κυβερνήτη. Ἐννοεῖται ἄρα ἡ ἀμαρτία εἶναι μιὰ ἐσφαλμένη ἀπόφαση τῆς ψυχῆς, πού ἔρχεται σέ ἀντίθεση μέ τούς φυσικούς νόμους τοῦ Θεοῦ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιζ΄ 12 - 19)

Ἐπέστρεψε δοξάζοντας τόν Θεό

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἔστησαν πόρῳθεν, καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνήν λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες, ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτούς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν, καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρεῖτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; Οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχ εὔρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος; Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστάς, πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

Ἡ ἀμαρτία εἶναι ἀρρώστια

Πράγματι. Καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς ἓνα ἄρρωστο μέλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος. Ἐνῷ γιὰ τὸ σῶμα ὑπάρχουν πολλῆς ἀγιάτρευτες ἀρρώστιες, γιὰ τὴν ψυχὴ δὲν ὑπάρχει καμία· ὅλλες θεραπεύονται. Γενικά ἡ ἀμαρτία κάνει τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ ζωντανό, νεκρό καὶ χειρότερα ἀκόμα. Ἡ ἀμαρτία εἶναι ἀρρώστια τῆς ψυχῆς, ποῦ ἂν δὲν καθαρῶς μετὰ τὸ μυστήριον τῆς μετάνοιας – ἐξομολόγησιν, τὴν ὁδηγεῖ στὸν πνευματικὸ θάνατον καὶ ὁ ἀμαρτωλὸς εἶναι ὁ δολοφόνος τῆς ψυχῆς του! Naί. Ὅταν δὲν μετανοοῦμε καὶ δὲν ἐξομολογοῦμαστε, εἴμαστε αὐτόχειρες! Δολοφόνοι τῆς ψυχῆς μας. Προσοχὴ λοιπὸν σ' αὐτό.

Ἡ ψυχὴ, ὅταν πεθάνει πνευματικά, δὲν διαλύεται ὅπως τὸ σῶμα στό κῶμα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν ὁμολογίαν τὰ πάθη καὶ μάλιστα τὰ σαρκικά· γίνεται κτηνώδης. Ὅταν ἀπὸ τὴν ψυχὴ ἀφαιρεθῆ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ δηλαδή, τότε αὐτὴ «κεῖται νεκρωμένη» καὶ ὁ διάβολος, ἀφοῦ τὴν ἔδεσε μετὰ τὰ δεσμά τῶν παθῶν, εἶναι ὁ φύλακας τοῦ νεκροῦ πιά «σώματός» της! Τὰ ἀμαρτήματα εἶναι χειρότερα ἀπὸ τὰ σκουλήκια, ἀφοῦ αὐτὰ κατατρώγουν τὸ σῶμα, ἐνῷ ἐκεῖνα τὴν ψυχὴ καὶ προκαλοῦν περισσότερη δυσσομία.

Ἡ ἡδονὴ τῆς ἀμαρτίας δὲν ἔχει καμία ἀξία καὶ οὔτε ἡ ἀμαρτία ἔχει καμία ἡδονή. Αὐτὴ ἡ ἡδονὴ ὁδηγεῖ στὴν ὀδύνη, γεμίζει τὴν ψυχὴ μετὰ ἄνοια καὶ κατατρώγει τὴ συνείδηση. Γι' αὐτὸ τῆς ἀμαρτίας γενικά ἡ ἡδονὴ εἶναι ἄσπαστη, ἡ δὲ λύπη συνεχῆς. Καὶ ἡ συνείδηση, αὐτὸς ὁ ἀδέκατος κριτὴς μέσα μας, τυραννάζει τὸν ἄνθρωπο μετὰ τύψεις. Μακάρι νὰ τὸν ὁδηγεῖ πάντοτε καὶ στὴν πνευματικὴ ἀνάληψη. Νὰ ζητήσει γιὰ τὸν ἑαυτόν του φάρμακα πνευματικά: Πνευματικὸ Ἱερέα, μετάνοια – ἐξομολόγηση.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, καθὼς ἔμπαινε ὁ Ἰησοῦς σ' ἓνα χωριό, τόν συνήντησαν δέκα ἄνδρες λεπροί, οἱ ὅποιοι ἐστάθηκαν λίγο μακριά, καί τοῦ φώναζαν, «Ἰησοῦ Διδάσκαλε, ἐλέησέ μας». Ὅταν τοὺς εἶδε, τοὺς εἶπε, «Πηγαίνετε νά δείξετε τόν ἑαυτὸν σας εἰς τοὺς ἱερεῖς», καί ἐνῶ ἐπήγαιναν, ἐκαθαρίσθησαν. Ἐνας ἀπ' αὐτούς, ὅταν εἶδε ὅτι ἐθεραπεύθηκε, ἐπέστρεψε δοξάζων τὸν Θεόν μέ δυνατὴν φωνὴν καί ἔπασσε μέ τό πρόσωπον εἰς τὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ καί τόν εὐχαριστοῦσε· καί αὐτός ἦτο Σαμαρεῖτης. Τότε εἶπε ὁ Ἰησοῦς, «Δέν ἐκαθαρίσθησαν καί οἱ δέκα; Οἱ ἄλλοι ἐννέα ποῦ εἶναι; Κανείς δέν εὐρέθηκε νά ἐπιστρέψῃ διὰ νά δοξάσῃ τὸν Θεόν παρά αὐτός ὁ ἄλλοεθνής;». Καί εἶπε εἰς αὐτόν, «Σῆκω ἐπάνω καί πάγαινε· ἡ πίστις σου σέ ἔσωσε».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὅμαδες ἀμαρτιῶν

Ρίζα τῆς ἀμαρτίας εἶναι ἡ ἐπιθυμία· ὅπως ὁ καπνὸς τυφλώνει τὰ μάτια, ἔτσι καί ἡ ἐπιθυμία τό νοῦ. Γι' αὐτό τιμωρεῖται ὄχι μόνο ἡ ἀμαρτία, ἀλλὰ καί ἡ ἐπιθυμία. Βέβαια ἠθικά ἀδιάφορα ἀμαρτήματα δέν υπάρχουν. Μπορεῖ νά εἶναι αἷτια ἀμαρτημάτων, τὰ λεγόμενα μικρά ἢ ἀδιάφορα ἀμαρτήματα. Ὑπάρχει ὅμως διαφορά στή μεγάλη ἀπό τή μικρή ἀμαρτία; Καί οἱ δύο εἶναι παράβαση θεϊκοῦ νόμου. Δέν πρέπει νά εἶναι κανεῖς ἄρπαγας ἢ πλεονέκτης, ἀλλὰ καί ὅποιος δέν κάνει καλὰ ἔργα τιμωρεῖται.

Ὁ ἀνεπιλήμων εἶναι σκοτεινὸς ἄνθρωπος, ὁ φθονερός σέ ἴδια μοῖρα μέ τὸν διάβολο. Ἡ κατάκριση καί ἡ κατηγορία εἶναι μεγάλες ἀμαρτίες. Ἀκόμα τό νά συναναστρέφεται κανεῖς μέ ἀμαρτωλοὺς, χωρίς νά κάνει ὁ ἴδιος τίποτε, εἶναι μεγάλη ἀμαρτία. Ἐκεῖνος πού δημοσιεύει ἀμαρτίες συνανθρώπου ὀργίζει τὸν Θεό· ὁ ρόλος τοῦ δικαστῆ ἀνήκει στόν Θεό. Ἡ ὀργή, ὁ θυμὸς, ὁ φθόνος εἶναι πάθη τῆς ψυχῆς. Ἡ μνησικακία εἶναι μεγαλύτερη ἀμαρτία ἀπ' τὴν πορνεία καί τὴ μοιχεία. Ἡ φιλοδοξία ἀδειάζει τὸν ἄνθρωπο ἐσωτερικά. Τό ἴδιο καί ἡ κενοδοξία. Ἡ γλώσσα μ' ὄλες τίς παρεκτροπές της. Ἡ μέθη, ὁ ὄρκος, ἡ φιλαργυρία, ἡ πλεονεξία, ὁ ἐγωισμὸς, ὁ φόνος, ἡ γαστριμαργία, ἡ ἀρσενικοκίττα, ἡ ἀπανθρωπία, ἡ ἀνεπιημοσύνη, ἡ ρίζα κάθε ἀσέβειας! Κλείνουμε μέ τὴν ἱεροκατηγορία. Βλάπτεται ἐκεῖνος πού κατηγορεῖ δίκαια ἢ ἄδικα.

Ὁ εὐγνώμων περὸς Σαμαρεῖτης εἶχε πίστη ἀληθινή καί εὐγνώμονη καρδιά, γι' αὐτό σώθηκε! Οἱ ἐννιά ἄλλοι ἀπλὰ θεραπεύθηκαν. Ἐξομολογούμενοι κι ἐμεῖς τίς ἀμαρτίες στόν ἱερέα θά θεραπευθοῦμε ψυχικά καί θά σωθοῦμε. Ἀμήν.

† Α. Χ.

20 Ιανουαρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ 10 ΛΕΙΠΡΩΝ)
Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου, Ζαχαρίου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. δ΄ 6-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιζ΄ 12-19.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ιανουαρίου, ΙΕ΄ Λουκά (Τοῦ Ζακκαίου).
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ζ΄ 26-π΄ 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ΄ 1-10.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ & ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2008

Τυπώθηκαν καί κυκλοφοροῦν τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἡμεροδείκτης τοίχου καί ἡ ἐπετηρίδα γιά τό νέο ἔτος 2008. Ὁ ἡμεροδείκτης κοσμεῖται μέ ὠραιότατη εἰκόνα τοῦ Ἰησοῦ Παντοκράτορα τοῦ 16ου – 17ου αἰ. τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἱερουσαλήμ (Βοιωτίας). Περιέχει ἀναλυτικό ἐορτολόγιο τοῦ ἔτους ἀλλά καί μηνύματα γιά τήν ἐορτή τῆς ἡμέρας ἢ θέματα πού ἀφοροῦν στή χριστιανική ζωή.

Ἡ ἐπετηρίδα (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἐορτολόγιο τοῦ 2008, σημειωματάριο, ἀλφαβητικό εὑρετήριο τηλεφώνων, τίς περιόδους νηστείας τοῦ ἔτους καί χρήσιμες ἐκκλησιαστικές πληροφορίες. Εἶναι ἀφιερωμένη στίς ἐπτὰ Οἰκουμενικές Συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Παρακολουθήστε στό νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τήν ἐκπομπή «**Ἐκκλησιαστικά ἀνάλεκτα**», Προσεγγίσεις καί σχολιασμοί τῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί ὄχι μόνο ἐπικαιρότητας, μέ τόν Ἀρχιμανδριτῆ Ἐπιφάνιο Οἰκονόμου, Δ/ντή τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Κάθε Πέμπτη στίς 19:00.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοῦς Ἐφημέριους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκονομείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm